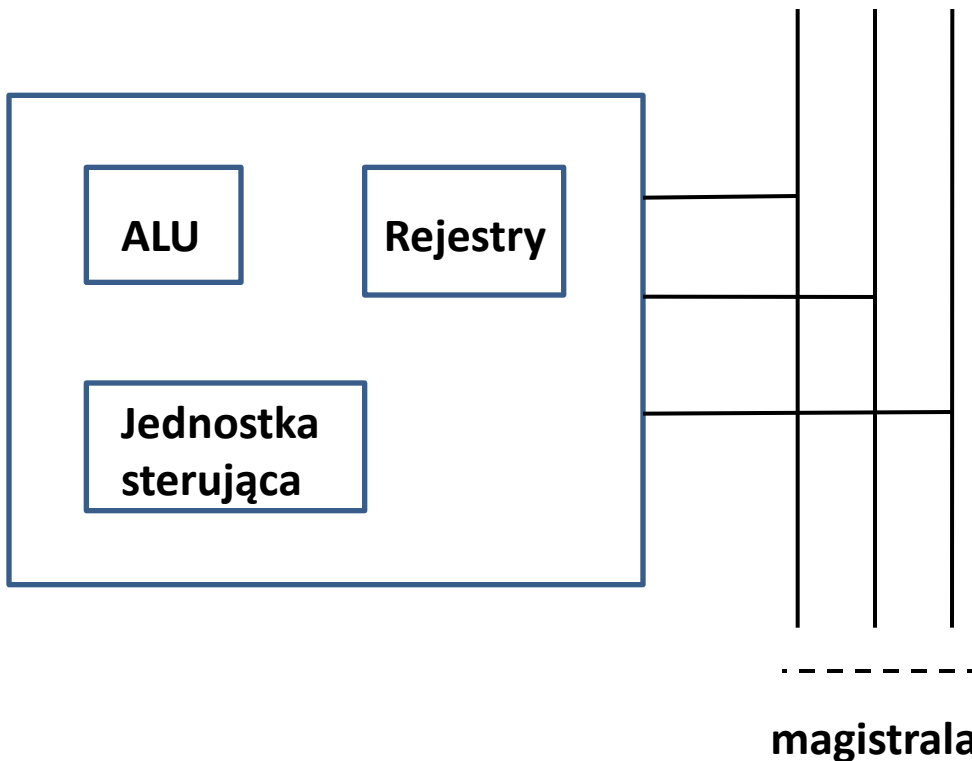

Struktura i działanie jednostki centralnej

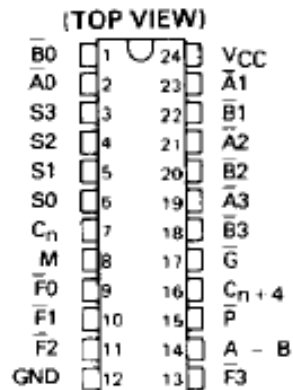
Zadania procesora:

- Pobieranie rozkazów;
- Interpretowanie rozkazów;
- Pobieranie danych
- Przetwarzanie danych
- Zapisywanie danych

Blok arytmetyczno-logiczny - ALU

- Wykonuje operacje na 4-bitowych zmiennych **A** i **B**. Wynik umieszczony jest w **F**
- Wejścia **S** i **M** – służą do programowania funkcji wykonywanych przez układ
- **C_n** – przeniesienie wejściowe
- **C_{n+4}** - przeniesienie wyjściowe

SN 74181

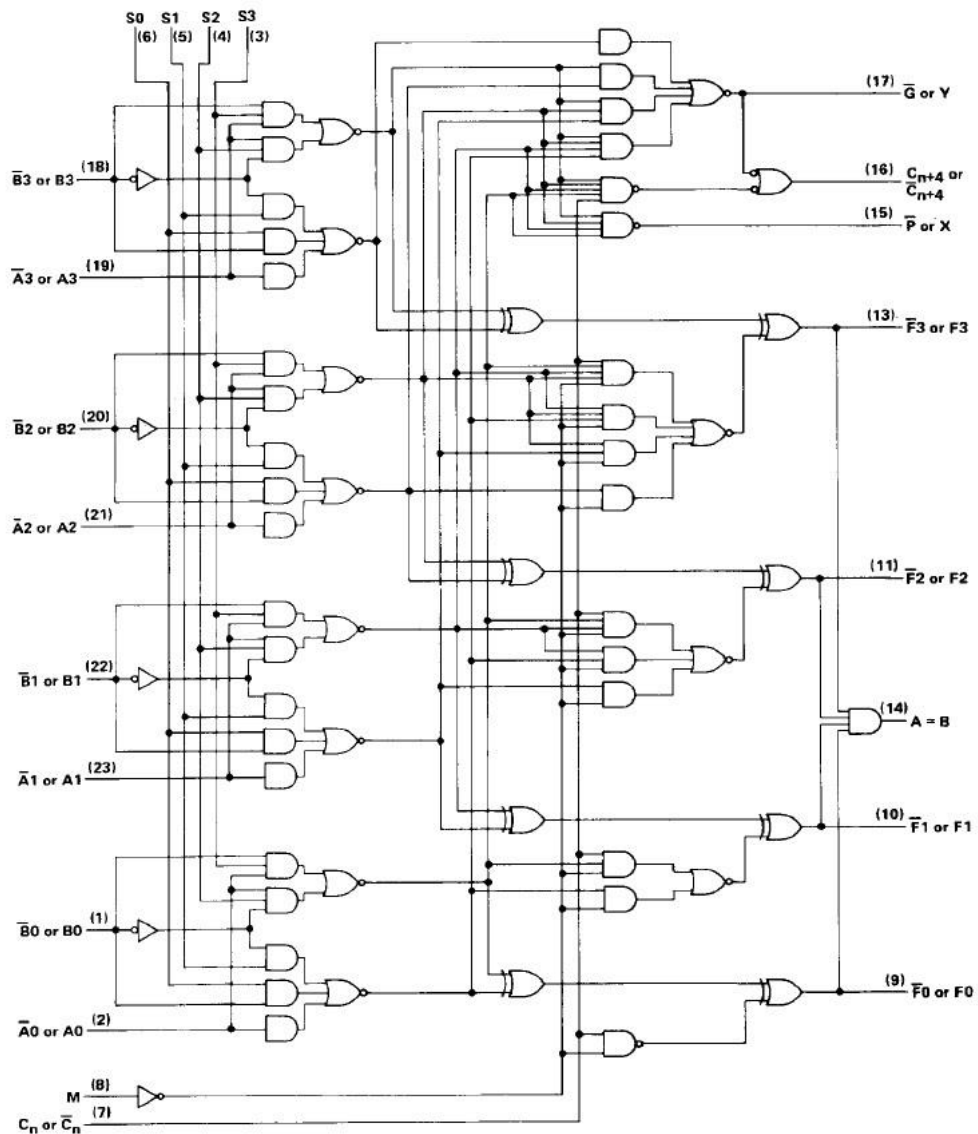
Blok arytmetyczno-logiczny - ALU

Realizowane funkcje:

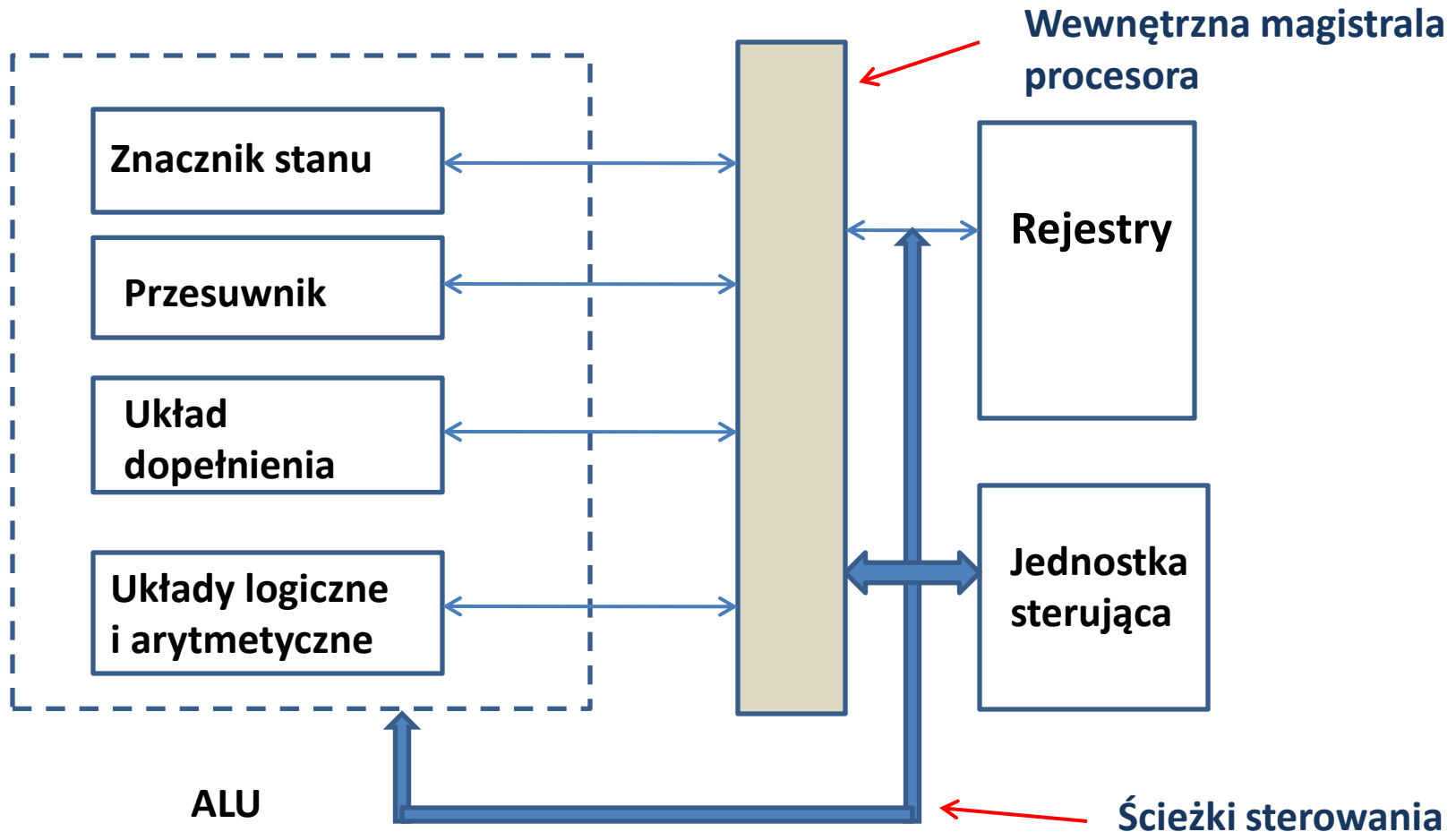
SELECTION				ACTIVE-HIGH DATA		
				M = H LOGIC FUNCTIONS	M = L; ARITHMETIC OPERATIONS	
S3	S2	S1	S0		$\bar{C}_n = H$ (no carry)	$\bar{C}_n = L$ (with carry)
L	L	L	L	$F = \bar{A}$	$F = A$	$F = A \text{ PLUS } 1$
L	L	L	H	$F = \overline{A+B}$	$F = A + B$	$F = (A + B) \text{ PLUS } 1$
L	L	H	L	$F = \overline{AB}$	$F = A + \bar{B}$	$F = (A + \bar{B}) \text{ PLUS } 1$
L	L	H	H	$F = 0$	$F = \text{MINUS } 1 \text{ (2's COMPL)}$	$F = \text{ZERO}$
L	H	L	L	$F = \overline{AB}$	$F = A \text{ PLUS } \overline{AB}$	$F = A \text{ PLUS } \overline{AB} \text{ PLUS } 1$
L	H	L	H	$F = \bar{B}$	$F = (A + B) \text{ PLUS } \overline{AB}$	$F = (A + B) \text{ PLUS } \overline{AB} \text{ PLUS } 1$
L	H	H	L	$F = A \oplus B$	$F = A \text{ MINUS } B \text{ MINUS } 1$	$F = A \text{ MINUS } B$
L	H	H	H	$F = \overline{AB}$	$F = \overline{AB} \text{ MINUS } 1$	$F = \overline{AB}$
H	L	L	L	$F = \overline{A+B}$	$F = A \text{ PLUS } AB$	$F = A \text{ PLUS } AB \text{ PLUS } 1$
H	L	L	H	$F = \overline{A \oplus B}$	$F = A \text{ PLUS } B$	$F = A \text{ PLUS } B \text{ PLUS } 1$
H	L	H	L	$F = B$	$F = (A + \bar{B}) \text{ PLUS } AB$	$F = (A + \bar{B}) \text{ PLUS } AB \text{ PLUS } 1$
H	L	H	H	$F = AB$	$F = AB \text{ MINUS } 1$	$F = AB$
H	H	L	L	$F = 1$	$F = A$	$F = A \text{ PLUS } A \text{ PLUS } 1$
H	H	L	H	$F = A + \bar{B}$	$F = (A + B) \text{ PLUS } A$	$F = (A + B) \text{ PLUS } A \text{ PLUS } 1$
H	H	H	L	$F = A + B$	$F = (A + \bar{B}) \text{ PLUS } A$	$F = (A + \bar{B}) \text{ PLUS } A \text{ PLUS } 1$
H	H	H	H	$F = A$	$F = A \text{ MINUS } 1$	$F = A$

Blok arytmetyczno-logiczny - ALU

logic diagram

Wewnętrzna struktura procesora

Rejestry można podzielić na:

- rejestry widzialne dla użytkownika;
- rejestry sterowania i stanu – są one używane przez jednostkę sterującą do sterowania pracą procesora oraz przez uprzywilejowane programy systemu operacyjnego;

Rejestry widzialne przez użytkownika:

- ogólnego przeznaczenia (general purpose);
- danych;
- adresów;
- kodów warunkowych;

Rejestry adresowe:

- wskaźnik segmentu;
- indeksowe;
- wskaźnik stosu – rejestr wskazujący wierzchołek stosu

Rejestry kodów warunkowych:

- **Kody warunkowe są bitami ustawianymi sprzętowo przez procesor w wyniku operacji . Np. operacja arytmetyczna może dać wynik dodatni, ujemny, zerowy lub przepełnienie.**
- **Poza umieszczeniem wyniku w rejestrze danych lub w pamięci ustalany jest również kod warunkowy.**
- **Kod ten może być następnie sprawdzany w ramach rozgałęzienia warunkowego.**
- **Bity kodu warunkowego zbierane są w jednym lub wielu rejestrach.**

Rejestry sterowania i stanu:

- **licznik programu (PC) – zawiera adres rozkazu przewidzianego do pobrania;**
- **rejestr rozkazu (IR) – zawiera ostatnio pobrany rozkaz;**
- **rejestr adresowy pamięci (MAR) – zawiera adres pamięci, z którego (do którego) ma odczytać (zapisać) słowo danych;**
- **rejestr buforowy pamięci (MBR) – zawiera słowo danych, które ma być zapisane/odczytane z pamięci;**
- **rejestr stanu programu (PSW)**

Rejestr stanu programu (PSW) zawiera następujące pola:

- **znak – bit znaku wyniku ostatniej operacji;**
- **zero – ustawiane, gdy wynik operacji równa się 0;**
- **przeniesienie – ustawiane, gdy wynikiem operacji jest przeniesienie. Używane przy operacjach arytmetycznych obejmujących wiele słów;**
- **równość - ustawiane, gdy wynikiem porównania logicznego jest równość;**
- **przepełnienie – wskazuje przepełnienie arytmetyczne;**
- **zezwoleństwo/blokowanie przerwania;**
- **nadzorca – wskazuje, czy procesor pracuje w trybie nadzorcy, czy w trybie użytkownika;**

Projektowanie listy rozkazów

Problemy projektowania:

- **repertuar operacji – ilość i złożoność dostępnych operacji;**
- **rodzaje danych – różne rodzaje danych, na których wykonywane są operacje;**
- **format rozkazu – długość rozkazu w bitach;**
- **rejstry – liczba rejestrów, do których mogą odnosić się rozkazy;**
- **Adresowanie – tryb/tryby specyfikacji adresów argumentów;**

Repertuar operacji:

Transfer danych:

- **Move** – przeniesienie słowa lub bloku ze źródła do miejsca przeznaczenia;
- **Store** – przeniesienie słowa z procesora do pamięci;
- **Load** - przeniesienie słowa z pamięci do procesora;
- **Exchange** - zmiana zawartości źródła i miejsca przeznaczenia;
- **Clear** - przeniesienie słowa złożonego z zer do miejsca przeznaczenia;
- **Set** - przeniesienie słowa złożonego z 1 do miejsca przeznaczenia;
- **Push**-przeniesienie słowa ze źródła na wierzchołek stosu;
- **Pop** - przeniesienie słowa z wierzchołka stosu do wejścia przeznaczenia;

Arytmetyczne

- **Add-obliczanie sumy dwóch argumentów;**
- **Substract-odejmowanie;**
- **Multiply-iloczyn;**
- **Divide-dzielenie;**
- **Absolute-zamiana argumentu na jego wartość bezwzględną;**
- **Negate-zmiana znaku argumentu;**
- **Increment-dodanie 1 do argumentu;**
- **Decrement-odjęcie 1 od argumentu;**

Logiczne

- **AND, OR, NOT, XOR - operacje na poziomie bitowym;**
- **Test - zbadanie określonego warunku;**
- **Compare - logiczne lub arytmetyczne porównanie dwóch argumentów ,na podstawie wyniku ustawienie znacznika(ów) stanu;**
- **Set control variable - klasa rozkazów ustalających elementy sterowania;**
- **Shift - przesunięcie bitów w lewo lub w prawo z prowadzeniem stałej na końcu;**
- **Rotate - przesunięcie bitów z łączeniem końca z początkiem;**

Przeniesienie sterowania

- **Jump** – przeniesienie bezwarunkowe, ładuje określony adres do licznika programu;
- **Jump Conditional** – zbadanie określonego warunku i załadowanie adresu zgodnie z warunkiem;
- **Jump to Subroutine** – umieszczenie informacji kontrolnej bieżącego programu w znanym miejscu, skok do określonego adresu;
- **Return** – zmiana zawartości licznika rozkazów i innych rejestrów na dane przechowywane w znanym miejscu;
- **Execute** – pobranie argumentu z określonego miejsca i wykonanie go jako rozkazu bez modyfikacji licznika rozkazów;
- **Skip** – inkrementowanie licznika rozkazów w celu pominięcia kolejnego rozkazu;
- **Skip Conditional** – zbadanie określonego warunku i pominięcie (lub nie) kolejnego rozkazu;
- **Halt** – zatrzymanie wykonania programu;
- **Wait** – oczekiwanie na spełnienie określonego warunku;

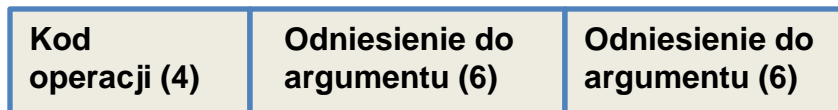
Wejście - wyjście

- **Input** – przeniesienie danych, np. z pamięci do rejestru procesora;
- **Output** – przeniesienie danych z rejestru procesora do pamięci;
- **Start I/O** – rozkaz skierowany do modułu we-wy;
- **Test I/O** – przeniesienie informacji o stanie modułu we-wy.

Elementy rozkazu maszynowego

- kod operacji jaka ma być wykonana;
- odniesienie do argumentów źródłowych;
- Odniesienie do wyniku;
- Odniesienie do następnego rozkazu;

Format rozkazu – rozkaz jest dzielony na pola odpowiadające elementom składowym rozkazu

16 bitów

Symboliczna reprezentacja kodów operacji, mnemoniki

- **ADD** – dodaj
- **SUB** –odejmij
- **MPY** – pomnóż
- **LOAD** – ładuj z pamięci
- **STOR** – zapisz dane

Przykład rozkazu:

ADD R, Y

**Dodaj zawartość w pozycji
danych Y do zawartości
rejestru R,**

Y – adres komórki pamięci

ADD R,Y - dodaj zawartość danych z komórki Y do zawartości rejestru R

Rozkazy maszynowe

Pisanie programów w języku maszynowym jest rzadkością . Programy pisze się w języku assemblerowym lub językach wysokiego poziomu

Przykład: $X = X + Y$

Założmy, że X i Y odpowiadają komórką pamięci o adresach 513, 514

W języku maszynowym mamy następujące rozkazy:

- Załaduj do rejestru zawartość komórki pamięci 513
- Dodaj zawartość komórki 514 do rejestru
- Przenieś zawartość rejestru do komórki 513

Liczba adresów w rozkazie

Jaka liczba adresów potrzebna jest w rozkazie:

- 2 adresy - odniesienie do argumentów;
- 1 adres - odniesienie do wyniku rozkazu
- 1 adres – odniesienie do następnego rozkazu

Jednak 4 adresowe rozkazy występują bardzo rzadko. Najczęściej np. adres następnego rozkazu jest domyślny, uzyskiwany z licznika rozkazów.

Przykład

$$Y = (A - B) / (C + D * E)$$

Rozkazy trójadresowe:

SUB **Y, A, B**

$Y \leftarrow A - B$

MPY **T, D, E**

$T \leftarrow D * E$

ADD **T, T, C**

$T \leftarrow T + C$

DIV **Y, Y, T**

$Y \leftarrow Y / T$

Przykład

$$Y = (A - B) / (C + D * E)$$

Rozkazy dwuadresowe:

MOVE **Y, A**

$Y \leftarrow A$

SUB **Y, B**

$Y \leftarrow Y - B$

MOVE **T, D**

$T \leftarrow D$

MPY **T, E**

$T \leftarrow T * E$

ADD **T, C**

$T \leftarrow T + C$

DIV **Y, T**

$Y \leftarrow Y / T$

Przykład

$$Y=(A-B)/(C+D * E)$$

Rozkazy jednoadresowe:

AC - akumulator

LOAD D	AC ← D
MPY E	AC ← AC * E
ADD C	AC ← AC + C
STORE Y	Y ← AC
LOAD A	AC ← A
SUB B	AC ← AC - B
DIV Y	AC ← AC / Y
STORE Y	Y ← AC

Liczba adresów w rozkazie

- Większość współczesnych komputerów stosuje rozkazy 2 i 3 adresowe
- Jeśli procesor ma wiele rejestrów to operacje mogą być wykonywane na samych rejestrach
- Możliwe jest też by rozkazy funkcjonowały bez adresów. Takie rozkazy mogą być używane w przypadku organizacji pamięci zwanej stosem.